

b. Med Hensyn til Kontrolten, som Ministeriet har betroet mig at føre med Østersfiskeriet efter Instrux af 10de August 1871, da bliver denne udført efter bedste Evne, ved at jeg, naar jeg stadig færdes med mit Krydsfartøi paa Fjorden blandt Fiskerne, dels for at holde Kontrol med det almindelige Fiskeri, og dels for at føre Tilsyn med dette, og ved Assistenten med Krydsbaad „Marie“, der som jeg har sin Opmærksomhed henvendt paa, om Uberettigede drive Østersfiskeri, og paa, at der ikke findes paa de fredsede Banker i 2den Afdeling eller af Østersfiskerne bringes paa Østers i Land i Nykjøbing, samt af Havnefogden i Struer, der har Tilsyn i Pathuset dersteds, naar jeg ikke er der, med at der af Forpagteren ikke modtages eller forsendes Undermaals-Østers, men at disse, naar de kasseres for Fiskerne, blive samlede og udlagte som bemærket Øst for Venø. Som det høie Ministerium bekendt, har Indenrigsministeriet tilladt mig, at jeg tillige maa føre Tilsyn med Østersfiskeriet i Limfjorden, naar mine Forretninger ved Kontrolten med det almindelige Fiskeri ikke i nogen Maade kommer til at lide derved, og jeg kan saaledes ikke ubelukkende have min Opmærksomhed henvendt paa Østersfiskeriet alene, men haaber, at jeg med den Assistance af Assistent Ubbildgaard, Koerkarlene og Havnefogden i Struer, som er givet mig til Hjælp, skal udføre Kontrolten til Ministeriets Tilfredshed.

c. Det er en Umulighed for mig at forudsæ, hvorvidt den nuværende Forpagters Virksomhed overensstemmende med den indgaaede Kontrakt maatte betrygge mod Forringelse i Østersfiskeriets Tilstand. Saalænge her stadig findes nye Banker, kan her efter min Mening ikke være Noget at befrygte, da det er at haabe, at Østersungelen lige saa godt nu som tidligere danne nye Banker, saa at man i Stedet for at ængste sig for, at Østersmængden skal aftage, kan fristes til at tro, naar Naturbegivenheder ikke ville forhindre det, at hele Limfjorden Best for Løgstør vil blive til et Østersbasin, men da her i Fjorden findes stærk Tangvæxt, er det vel ikke uden Grund, at man antager, at naar Tangen raabner og falder paa Bunden som Døbtang, vælger det mange Østersbanke i sin Dypvært.

Her har i denne Saison været et mærkeligt Tilfælde paa, hvorledes Fjordbunden i kort Tid kan forandre sig. I Forpagterens Driftsplan af 38de September 1872 er bemærket: „Ved de tidligere med Tang saa godt som aldeles ødelagte Banker Nr. 1 og 75 er det Hensigten at foretage Rensningsforsøg for mulig at fremkalde en Forbedring i deres saare ugunstige Tilstand“. Der blev ikke foretaget noget Rensningsforsøg, thi da Østersfiskerne fra Thisted, 12 Mand med 6 Baade, i Septbr. begyndte at fiske, prøvede de at skrabe paa Banker Nr. 75 i Livs Bredning, og det viste sig da, at paa Bankens sydlige Ende var Døbtangen horte, og nævnte Fiskere havde efter Formand Hans Hordums Udsagn til mig i Dag, fisset saa godt som hele denne Saison paa bemeldte Banke flere Hundrede Tusinde Østers, og endnu sidste Dag, de fikkede derpaa, havde han med sin Baad 2,100 Stkr. gode Østers. H. Hordum tilstod for mig ved bemeldte Samtale, at ingen af de Banker, han eller Thisted Fiskere i sidste Saison havde fisset paa, kunde kaldes ødelagte, da der rigeligt paa dem alle kunde findes 1,000 Stkr. daglig, men naar Fiskerne desuagtet havde standset Fiskeriet og anholdt ved Forpagterne om at faae forhøjet Betaling pr. 100 Stkr., da er det, fordi at Bankerne blive mere stenede, og Østerferne vanskeligere at fange, og de maa derfor nu have meget dyrere Trosser, bedre Baade og strengere Arbeide, samt ere mere udsatte for at miste Skrabere end tidligere.

Sluttelig maa jeg bemærke, at kommer den Tid, at her i Fjorden ikke mere kan opbages nye Østerbanke, hvorpaa flere Millioner Østers aarlig kan findes, da er det nok muligt, at der maa findes enten et bestemt Kvantum Østers aarlig eller enkelte Afdelinger freds hvert Aar, men den Tid tror jeg er fjern, og haaber, at Fiskehandelselskabet vil efter sin Kontrakt drive Fiskeriet saaledes, at den maa betrygge mod Forringelse i Østersfiskeriets Tilstand, uden yderligere Foranstaltninger.

Angaaende Indholdet af det herhos følgende i „Dagbladet“ efter „Thisted Avis“ optagne Inserat, navnlig forsaavidt det sammesteds ansøres, at Østersbankerne efter en almindelig Udtalelse af mangfoldige Fiskere ere saaledes oprevne og gennemskræbte, at der næsten ingen flere Østers er tilbage, tillader jeg mig lige underdanigst at bemærke, at det ikke er Tilfældet, hvad jo ogsaa modbevistes af H. Hordums Udtalelse til mig i Dag, ligesom det ogsaa viser sig at være skrevet af en med Forholdene ukjendt Mand og efter løse Nygter, da alle Østersfiskerne fra Nykjøbing, hvorfra Inseratet efter min Mening er kommet, igaar have begyndt at fiske, efterat Forpagterne have lovet dem højere Betaling pr. 100 Stkr., og Fiskerne vilde ikke begynde at fiske, naar de ikke vare sikre paa, at der er tilstrækkelig Østers paa Bankerne, for at de kan tjene en god Dagløn, da Standsningen i Fiskeriet dels var grundet paa den lave Betaling, Fiskerne fik for at fiske Østers, og dels grundet paa de høie Priser paa alle Livsformodenheder, der gjør det nødvendigt, at de faae en højere Betaling for deres misfommelige Arbeide, hvilket de med Villighed